

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 459/2022
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Вучковић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва за пословне услуге „Mercator – S“ д.о.о. Нови Сад, чији је пуномоћник Петар Учајев, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 345/21 од 20.05.2021. године, у седници већа одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 345/21 од 20.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 345/21 од 20.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 345/21 од 20.05.2021. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П1 630/18 од 12.11.2020. године, у делу којим је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име увећане зараде за прековремени рад остварен у периоду од априла 2015. године до фебруара 2018. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом у висини и на начин ближе одређен ставом првим изреке првостепене пресуде, као и да у корист тужиоца, на досуђене износе, уплати доприносе за обавезно социјално осигурање код надлежних организација социјалног осигурања: Фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Завода за здравствено осигурање и Националне службе за запошљавање, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 104.754,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011... 10/2023), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Предмет тражене правне заштите је исплата неисплаћене зараде по основу прековременог рада који је тужилац остварио у периоду од априла 2015. године до фебруара 2018. године, обављајући послове ... у малопродајном објекту туженог у ..., где је по усменом налогу пословође имао обавезу да дође сат времена раније у првој смени, како би обезбедио да ... буде спремна за рад са потрошачима у 07,00 часова, у другој смени је остајао сат времена дуже како би извршио послове одражавања хигијене радног простора, а у дане када је радно време требало да му буде пет сати, радио је целу смену, односно седам сати. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену одговарајућих одредаба материјалног права - Закона о раду, које је у складу са правним схватањем израженим у одлукама овог суда у истоврсним споровима, по коме одсуство писаног налога за прековремени рад у ситуацији када се од запослених очекује да дневно обаве све послове који по логици ствари могу да се обаве само пре или након окончања радног времена, не може користити на штету запосленог. Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке суда којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом поступку ради исплате поднета је 10.05.2018. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 104.121,4 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази напред прописани имовински цензус, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић